

Vergaderjaar 2001–2002

22 112

Ontwerprichtlijnen Europese Commissie

Nr. 215

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 15 november 2001

Overeenkomstig de bestaande afspraken heb ik de eer u hierbij zes fiches aan te bieden die werden opgesteld door de Werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC):

1. Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de *gemeenschappelijke woordenlijst overheidsopdrachten* (CPV)
2. Mededeling van de Commissie aan de Raad, aan het Europees Parlement, aan het Economisch en Sociaal Comité en aan het Comité van de Regio's over bepaalde *juridische aspecten in verband met cinematografische en andere audiovisuele werken*
3. Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen *welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek* dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend.
4. Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de *lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum* en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.
5. Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de *invoering van een uniform visummodel*.
6. Witboek: *Het Europees Vervoersbeleid* tot het jaar 2010: tijd om te kiezen.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. A. Benschop

Fiche 1: Verordening gemeenschappelijke woordenlijst overheidsopdrachten

Titel:

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de gemeenschappelijke woordenlijst overheidsopdrachten (CPV)

Datum Raadsdocument: 4 september 2001

nr. Raadsdocument: 11592/01

nr Commissie-document: COM(2001) 449 def

Eerstverantwoordelijk Ministerie: EZ i.o.m. alle departementen en decentrale overheden vertegenwoordigd in het Interdepartementaal Overlegorgaan Europese Aanbestedingsvoorschriften (IOEA).

Behandelingstraject in Brussel:

Het Commissievoorstel zal gelijktijdig of in samenhang met het Commissievoorstel voor een nieuw wetgevend pakket inzake overheidsopdrachten worden besproken. Dat betekent bespreking in de Raadswerkgroep Overheidsopdrachten en (waarschijnlijk) de IMCT-Raad van 26/11.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar): Geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De gemeenschappelijke woordenlijst overheidsopdrachten (*Common Procurement Vocabulary / CPV*) is een verdere verbetering van de CPA (statistische classificatie van producten, gekoppeld aan economische activiteiten) en de NACE (Rev.1 statistische nomenclatuur van economische activiteiten in de EG).

De CPV bestaat uit een basiswoordenlijst voor vaststelling van het voorwerp van de overheidsopdracht die moet worden aanbesteed en een aanvullende woordenlijst waarmee aanvullende kwalitatieve gegevens kunnen worden ingevoerd.

Op dit moment wordt de CPV toegepast op basis van een aanbeveling van de Commissie uit 1996 en systematisch in alle aankondigingen bekendgemaakt in het Supplement van het EU Publicatieblad. Er is echter nog geen rechtsgrond voor toepassing in de richtlijnen aanwezig.

Deze verordening keurt de CPV formeel goed als communautair classificatiesysteem voor overheidsopdrachten. De verplichting om de CPV toe te passen zal worden vastgelegd in het nieuwe wetgevingspakket inzake overheidsopdrachten waartoe op dit moment een voorstel aan de Raad ligt.

Deze verordening geeft voorts regels voor het onderhoud en de herziening van de CPV.

Rechtsbasis van het voorstel: Art. 47 lid 2, 55 en 95 EG

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Op grond van het subsidiariteitsbeginsel is vaststelling van een rechtsgrond voor de CPV als enig communautair classificatiesysteem alleen op gemeenschapsniveau mogelijk.

Nederlandse belangen:

De CPV wordt nu reeds door het Bureau voor officiële publicaties van de EU systematisch toegevoegd aan de aankondigingen. Door vaststelling van de CPV als uniform classificatiesysteem binnen de EU met directe toepassing in alle lidstaten in de eigen taal kan (voor zowel het bedrijfsleven als aanbestedende diensten) meer duidelijkheid worden verkregen over de aard van de opdrachten.

Consequenties voor de nationale regelgeving / beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO / VNG)

De verordening geeft inhoudelijk weinig consequenties: de CPV werd immers op grond van de aanbeveling van de Commissie al breed toegepast door aanbestedende diensten. Evt. CPC-codes werden door het Bureau voor Officiële publicaties al systematisch omgezet in CPV-codes. Zoals gezegd wordt de verplichting om de CPV toe te passen in het momenteel aan de Raad voorliggende Commissievoorstel voor een nieuw wetgevingspakket inzake overheidsopdrachten vastgelegd en zal deze verplichting te zijner tijd in de nationale wetgeving worden opgenomen. Deze verordening is rechtstreeks werkend en treedt in werking op de 20e dag na publicatie. Implementatie in de nationale wetgeving is niet noodzakelijk.

Zodra de verordening is gepubliceerd zal in een IOEA-nieuwsbrief aandacht worden gegeven aan de verordening en de toepassing van de CPV codes.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: Co-decisieprocedure

Fiche 2: Juridische aspecten i.v.m. cinematografische en andere audiovisuele werken

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad, aan het Europees Parlement, aan het Economisch en Sociaal Comité en aan het Comité van de Regio's over bepaalde Juridische aspecten in verband met cinematografische en andere audiovisuele werken

Datum raadsdocument: 28 september 2001

nr. Raadsdocument: 12258/01

nr. Commissiedocument: COM (2001) 534 def

Eerstverantwoordelijke ministerie: OCW i.o.m. BZ, EZ, FIN, JUST, VWS

4) Behandelingstraject in Brussel:

Gezien de bijzondere kenmerken van cinema had de Commissie in haar Mededeling over het audiovisuele beleid in 1999 de noodzaak vermeld om dieper in te gaan op een aantal aangelegenheden teneinde het juridische kader van deze sector te verduidelijken, waaronder de uitvoering van beleid inzake overheidssteun op dit gebied. Daartoe publiceerde de Commissie alleerst een werkdocument op 11 april 2001. Hierover vond een hoorzitting plaats op 15 juni 2001. De reactie van de Nederlandse regering, mede op basis van de reacties van Nederlandse belanghebbende organisaties, is naar de Europese Commissie verstuurd op 24 juli 2001. De Mededeling is gepresenteerd op een informele Ministersontmoeting in Mons (5-6 oktober 2001) en een conferentie die parallel hieraan plaatsvond. Het Belgische Voorzitterschap heeft een ontwerp-resolutie over de ontwikkeling van de audiovisuele sector voorgesteld waarin o.a. het tijdspad voor de verschillende aangekondigde maatregelen wordt verwelkomd. Deze resolutie wordt behandeld in de Cultuurraad van 5 november a.s. Tijdens deze Raad wordt ook (verder) gesproken over de Mededeling.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

De Mededeling heeft geen gevolgen voor de begroting.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De Mededeling is een uitwerking van de Mededeling van de Commissie over beginselen en richtsnoeren voor het audiovisuele beleid van de Gemeenschap in het digitale tijdperk van 14 december 1999¹. Het eerste deel van de Mededeling betreft de staatssteun aan de film-sector. Dit deel is gebaseerd op de eigen bevoegdheden van de Commissie zoals vastgelegd in de verdragsbepalingen betreffende de steunmaatregelen van de lidstaten (artikelen 87 en 88). De Commissie formuleert criteria die in beginsel van kracht blijven tot juni 2004. Nationale bestedingseisen zullen echter verder worden onderzocht. Verder zullen de fiscale maatregelen op het terrein van de film- en tv-productie, geïventariseerd door de Gedragscodegroep (ookwel de Primarologroep), beoordeeld worden op mogelijke staatssteun. De Commissie kondigt aan de dialoog met de Lidstaten voort te zetten die onder het Zweedse en Franse voorzitterschap is gestart.

De overige onderdelen van de Mededeling betreffen maatregelen om de circulatie van audiovisuele werken in Europa te bevorderen die samen met de Lidstaten uitgevoerd zouden moeten worden. De Commissie stelt voor de volgende maatregelen te nemen:

- 1) het voorleggen van een vragenlijst aan de nationale autoriteiten om na te gaan welke rol wetgevende en andere maatregelen spelen op het gebied van de bescherming van audiovisueel erfgoed, waaronder het wettelijk depot van audiovisuele werken, en het bevorderen van de

¹ COM (1999) 657 def.

- samenwerking op dit gebied en het stimuleren van beste praktijken. Ook wil de Commissie grondiger onderzoek doen naar de oprichting van een gegevensbank van de uiteenlopende mediadragers voor audiovisuele werken.
- 2) de Commissie wil zich door het voorleggen van een vragenlijst aan de nationale autoriteiten een totaalbeeld vormen van de huidige situatie in de lidstaten op het gebied van het bestaan van openbare filmregisters in de lidstaten;
 - 3) de Commissie neemt nota aan het gebrek aan steun voor een gegevensbank van eigenaars van rechten, maar gaat voort met het onderzoek van het beheer van rechten in het kader van de follow-up van haar groenboek van 1995 over het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, om bestaande verschillen in nationale wetgeving betreffende de interne markt te beoordelen;
 - 4) de Commissie ondersteunt samenwerking tussen partijen gericht op het opstellen van een inventaris van werken waarvoor de identificatie van rechthebbenden problemen oplevert;
 - 5) de Commissie verwelkomt de oprichting van het *European Digital Cinema Forum* en ondersteunt de doelstellingen zoals het opstellen van Europese gebruikerseisen;
 - 6) de Commissie zal overwegen of zij op het verzoek ingaat om de lidstaten desgewenst toe te staan een verlaagd BTW-tarief toe te passen voor alle culturele goederen en diensten, zonder onderscheid van distributievorm, bij de herziening van bijlage H van de zesde BTW-richtlijn die na 2002 zal plaatsvinden;
 - 7) de Commissie zal de uitwisseling van ervaringen met classificatie van audiovisuele werken (inclusief zelfregulering) aanmoedigen om samenwerking te bevorderen en zal nagaan wat de redenen zijn voor verschillen tussen de nationale wetgevingen en het effect hiervan op de marketing van films en op de consument.
 - 8) de Commissie kondigt een aantal andere maatregelen aan gericht op de uitwisseling van informatie en beste praktijken, zoals het oprichten van een deskundigengroep, het nagaan van de mogelijkheden in het kader van haar eLearning-initiatief om de kennis bij Europese jongeren van Europese films te vergroten en het verrichten van een studie naar de identificatie en evaluatie van financiële stromen binnen de Europese filmindustrie;
 - 9) De Commissie zal een aantal definitiekwesties die in het werkdocument aan de orde waren gesteld verder betrekken bij de herziening van de Televisie Zonder Grenzen Richtlijn in 2002. Voorstellen voor wijziging van de huidige regeling in deze richtlijn voor de chronologie van media en on-line rechten zijn niet nodig.

Rechtsbasis van het voorstel:

Het betreft geen wetgevingsvoorstel. De Mededeling vloeit voort uit conclusies van de vertegenwoordigers van de regeringen en de lidstaten in het kader van de Raad bijeen betreffende de Mededeling van de Commissie over de beginselen en richtsnoeren voor het audiovisuele beleid van de Gemeenschap in het digitale tijdperk (1999). Een deel van de Mededeling betreft de toepassing van de verdragsbepalingen betreffende de steunmaatregelen van de lidstaten (artikelen 87 en 88).

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

De toets van subsidiariteit, proportionaliteit en deregulering is positief, maar de resultaten van een aantal aangekondigde maatregelen en Commissievoorstellen op basis hiervan dienen nauwlettend gevolgd te worden met het oog op mogelijke conflicten met de Nederlandse beleidsuitgangspunten en praktijk.

Nederlandse belangen:

De vergelijking van de Commissiemededeeling met de reactie die door de Staatssecretaris van OCenW is verzonden op het eerder verschenen werkdocument kunnen de volgende Nederlandse belangen en leidraad voor het optreden in Brussel worden geïdentificeerd.

Voor wat betreft de toepassing van de staatssteunbepalingen in de filmsector kan vastgesteld worden dat de benadering van de Commissie voldoende flexibiliteit lijkt te bieden voor de stimuleringsmaatregelen die in Nederland bestaan. Het steunplafond van 50% van het productiebudget van films geldt niet voor «moeilijke en low-budget films» (zoals gedefinieerd door Lidstaat) en in andere gevallen (bijv. beperkt taalgebied) waarin lidstaten kunnen aantonen dat afwijking van dit percentage noodzakelijk is. Steun uit EG-programma's telt mee voor genoemd steunplafond.

Verplichte investeringen door omroeporganisaties – zoals in Frankrijk – behoeven niet als steun aangemerkt te worden; maar niet duidelijk is in hoeverre vrijwillige investeringen in filmproductie door publieke omroeporganisaties (zoals in Nederland) als staatssteun gezien zouden moeten worden. Voor het Nederlandse optreden moet in aanmerking worden genomen dat een Nederlandse fiscale stimuleringsmaatregel in 1999 bij de Commissie werd gemeld en goedgekeurd, evenals een overgangsmaatregel in 2001 en dat een herziene fiscale maatregel nog dit najaar wordt aangemeld met het oog op de inwerkingtreding in 2002. Nederland is voorstander van voortzetting van een verdere multilaterale dialoog. Nederland was van mening dat onderdelen van het werkdocument, m.n. een aantal definitiekwesties (Europees product, onafhankelijk product, etc.), vragen oproepen over de relatie met de herziening van de Televisierichtlijn in 2002. Nederland vindt het positief dat de Commissie deze kwesties zal betrekken bij voornoemd herzieningsproces en wacht voorstellen in dat kader af.

In zijn reactie van 24 juli 2001 op het werkdocument heeft de Staatssecretaris van OCenW aangegeven dat de Commissie onvoldoende oog voor had voor subsidiariteit en voor eigen verantwoordelijkheid van de industrie en benadrukt dat het in de Nederlandse optiek niet het tekort aan wettelijke maatregelen is dat het gebrek aan grensoverschrijdende circulatie van films veroorzaakt, maar vooral de omvang van de nationale markten en de culturele voorkeuren van de Europese consument. Met de bovengenoemde maatregelen 1 t/m 4 volgt de Commissie een behoedzame aanpak. Zij erkent weliswaar dat er onvoldoende steun is voor een enkele maatregel zoals een gegevensbank van rechthebbenden, maar zij sluit op andere terreinen nadrukkelijk niet uit later alsnog met wetgevende voorstellen te komen. Nederland is vanzelfsprekend bereid een bijdrage te leveren aan de inventarisatie van nationale maatregelen op het gebied van het beheer van audiovisueel erfgoed en de registratie van audiovisuele werken, alsmede het stimuleren van samenwerking en de uitwisseling van beste praktijken op dit terrein. In dit kader zullen de Nederlandse beleidsuitgangspunten echter nadrukkelijk onder de aandacht van de Commissie moeten worden gebracht. Zo staat het instrument van een verplicht wettelijk depot op gespannen voet met het uitgangspunt van selectie in het Nederlandse erfgoedbeleid, nog los van de financiële consequenties van een dergelijke maatregel. Om die reden zal Nederland ook geen partij worden bij het Europees Verdrag voor de bescherming van audiovisueel erfgoed en het Protocol voor televisieproducties dat op 19 september 2001 door de Raad van Europa werd goedgekeurd. Nederland ziet geen noodzaak voor aanvullende communautaire initiatieven. Gelet op het subsidiariteitsbeginsel verwerpt Nederland ook het pleidooi dat o.a. tijdens de informele ministersontmoeting in Mons werd gedaan voor een toetreding door de Europese Unie tot dit Verdrag.

Ook Nederland verwelkomt de oprichting van het *European Digital Cinema Forum*, mede tegen de achtergrond van voorgenomen onderzoek naar de gevolgen in de Nederlandse filmsector.¹

¹ Zie brief Staatssecretaris OCenW aan Tweede Kamer d.d. 4 juli 2001, 2000–2001, 27 432, nr. 34.

Nederland wacht verdere voorstellen ten aanzien van het BTW-tarief voor audiovisuele diensten af in het kader van de herziening van bijlage H van de zesde BTW richtlijn. Nederland is in het verleden al overgegaan tot verlaging van het BTW-tarief voor bioscoopvertoning.

Het Nederlandse Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media (NICAM) wordt opnieuw door de Commissie genoemd als voorbeeld van een zelfreguleringsstelsel en een samenhangende aanpak voor verschillende media. Nederland is bereid mee te werken aan samenwerking en kennisuitwisseling op Europees niveau.

Nederland staat positief tegenover de overige (ad 8) genoemde maatregelen.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG): N.v.t.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Het Europees Parlement kan advies uitbrengen over deze Mededeling. Opgemerkt wordt dat het EP momenteel een, met de thematiek van deze Mededeling direct samenhangende, resolutie voorbereidt op basis van een rapport van het lid Van der Tael.

Fiche 3: Verordening criteria behandeling asiolverzoek

Titel:

Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend.

Datum raadsdocument: 31 juli 2001

nr. Raadsdocument: 11355/01

nr. Commissiedocument: COM 2001) 447 def

Eerstverantwoordelijke ministerie: JUST i.o.m. FIN, BZ

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Asiel

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

In verband met het voorstel is de Commissie voornemens een regelgevend comité in te stellen. De hiertoe vereiste huishoudelijke middelen worden vrijgemaakt op grond van het jaarlijks besluit van de Commissie inzake de toewijzing van middelen. Na goedkeuring van deze ontwerpverordening is het voorstel dat het regelgevend comité driemaal per jaar bijeen komt, waarvan de totale kosten € 9750 bedragen.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Het doel van de ontwerp-verordening is de tenuitvoerlegging van art. 63, eerste lid van het EG-Verdrag. Hierbij wordt ook ingegaan op de conclusies van de Europese Raad van Tampere om de criteria en de instrumenten ter bepaling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asiolverzoek te baseren op een duidelijke en hanteerbare methode in het kader van een eerlijke en efficiënte asielprocedure. Het voorstel is gebaseerd op de volgende doelstellingen.

- In de eerste plaats is het voorstel erop gericht om asiellozers daadwerkelijk toegang te bieden tot de asielprocedure en ervoor te zorgen dat de aanwijzing van de verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling van het asiolverzoek zo snel mogelijk verloopt.
- In de tweede plaats beoogt het voorstel te voorkomen dat misbruik van de asielprocedure wordt gemaakt doordat dezelfde persoon gelijktijdig of achtereenvolgens in verschillende lidstaten asiolverzoeken indient.
- Tevens is in de ontwerp-verordening een aantal verbeteringsvoorstellen opgenomen om de geconstateerde tekortkomingen en onnauwkeurigheden van de Overeenkomst van Dublin te verhelpen, alsmede het systeem aan te passen aan de ontwikkelingen in het kader van de totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen.

De ontwerp-verordening volgt in wezen dezelfde systematiek als de Overeenkomst van Dublin. Zij doet met het oog op de geconstateerde tekortkomingen van deze overeenkomst verbeteringsvoorstellen op het gebied van de versoepeling van de bewijslast, de in acht te nemen termijnen voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid van een lidstaat en sancties op overschrijding daarvan en ten aanzien van het bijhouden en bijbrengen van gezinsleden voor de duur van de asielprocedure. Daarnaast zijn de huidige bepalingen in de Overeenkomst van Dublin ten aanzien van visa aangepast met het oog op toepassing van de visumverordening. Deze verordening is van latere datum dan de Overeenkomst van Dublin. Verder zijn nieuwe criteria voorgesteld voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid van een lidstaat voor het gedogen van of het niet nemen van maatregelen tegen illegaal verblijf.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Het voorstel beoogt in het gemeenschapsrecht criteria en instrumenten in te voeren om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek waarbij wederzijdse rechten en plichten voor de lidstaten ontstaan. Dergelijke rechten en plichten kunnen niet door de afzonderlijke lidstaten, maar slechts op het niveau van het gemeenschapsrecht worden verwezenlijkt. Het voorstel voldoet derhalve aan het vereiste van subsidiariteit.

Het voorstel is bedoeld ter vervanging van de Overeenkomst van Dublin waaruit wederzijdse rechten en plichten voortvloeien in voor alle lidstaten gelijke formuleringen. Het enige instrument waarmee dit in gemeenschapsrecht kan worden bewerkstelligd is de verordening. Het voorstel voldoet derhalve aan het vereiste van proportionaliteit.

Nederlandse belangen:

Nederland hecht sterk aan een goede werking en toepassing van Europese afspraken inzake de vaststelling van de verantwoordelijkheid van een lidstaat voor de behandeling van een asielverzoek dat in de Europese Unie wordt ingediend. Nederland is van mening dat de Overeenkomst van Dublin niet naar volle tevredenheid functioneert. Het is dan ook van groot belang dat de herziening van deze overeenkomst in een voorstel voor een communautair rechtsinstrument verbeteringen aanbrengt op de huidige knelpunten en tekortkomingen, teneinde de effectiviteit te vergroten.

Daarbij acht Nederland het essentieel dat de herziening van de Overeenkomst van Dublin wordt gezien in het licht van de geleidelijke harmonisatie van het asielbeleid. Beide zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Voor een verbeterde werking is het minstens zo belangrijk om de praktische samenwerking in een sfeer van onderling vertrouwen te laten plaatsvinden en waar mogelijk een flexibele uitvoering te geven aan de bepalingen. De operationalisering van de Eurodac-overeenkomst en de voorziene rol van het Hof van Justitie zullen een positieve invloed hebben op een betere praktische werking van een toekomstig communautair instrument ter vervanging van de Overeenkomst van Dublin.

Meer in het bijzonder acht Nederland een versoepeling van de bewijsvoorschriften en een zo kort mogelijke procedure voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid van belang. Aan de nakoming van termijnen door de lidstaten dient derhalve strikter de hand te worden gehouden door het stellen van sancties op overschrijding van termijnen. Daarnaast acht Nederland het van essentieel belang dat een duidelijke en dwingende bepaling wordt opgenomen voor het zoveel mogelijk bijhouden en bijeenbrengen van gezinsleden in het kader van de procedure. Tot slot, maar zeker niet in de laatste plaats, is Nederland van mening dat de werkingssfeer van het toekomstige communautaire rechtsinstrument niet meer beperkt dient te zijn tot asielverzoeken gebaseerd op het Vluchtelingenverdrag, maar dat ook aanvragen voor subsidiaire vormen van bescherming hier onder gebracht dienen te worden.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

De bespreking in Brussel bevindt zich momenteel nog in een vroeg stadium. Gezien het feit dat het voorstel dezelfde systematiek als de Overeenkomst van Dublin aanhoudt met een aantal nieuwe voorstellen voor de huidige knelpunten, zullen naar alle waarschijnlijkheid weinig aanpassingen van het huidige beleid en regelgeving noodzakelijk zijn.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Het Europese parlement heeft adviesrecht ten aanzien van dit voorstel van de Commissie.

Fiche 4: Verordening visumplicht (visumvrijstelling Roemenië)

Titel:

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.

Datum Raadsdocument: 11 oktober 2001

nr. Raadsdocument: 12655/01

nr. Commissiedocument: COM (2001)570 def.

Eerstverantwoordelijke ministerie: BZ i.o.m. JUST

Behandelingstraject in Brussel:

In de Raadswerkgroep Visum, Coreper en vervolgen in beginsel in de JBZ-Raad van 6/7 december 2001

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar): Geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Het voorstel voor een Verordening van de Raad beoogt v.w.b. de positie van Roemenië een wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld. Bij vorenbedoelde Verordening is Roemenië weliswaar ingedeeld bij de derde landen waarvan de onderdanen zijn vrijgesteld van de visumplicht, maar de toepassing van deze vrijstelling van de visumplicht is onderworpen aan een later besluit van de Raad. Dit besluit berust op het verslag van 29 juli 2001 van de Commissie. In haar verslag heeft de Commissie vastgesteld dat Roemenië ontegenzeggelijk vooruitgang heeft geboekt op het gebied van illegale immigratie van uit dit land afkomstige personen, evenals op het gebied van het visumbeleid en de controle aan de Roemeense grenzen. Tevens bevat het verslag van de Commissie een overzicht van de door Roemenië op dit gebied aangegane verbintenissen. De Commissie beveelt de Raad dan ook aan dat de vrijstelling van de visumplicht voor Roemeense onderdanen per 1 januari 2002 van kracht wordt.

Rechtsbasis van het voorstel: Artikel 62, lid 2, onder b), punt i, van het EG-Verdrag

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief. De doelstelling van onderhavig voorstel, namelijk de vaststelling van de voorwaarden waaronder onderdanen van Roemenië vrij kunnen reizen op het grondgebied van de EU, kan beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt.

Nederlandse belangen:

Nederland is reeds geruime tijd voorstander van de afschaffing van de visumplicht voor Roemenen.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

De verordening is verbindend in al haar onderdelen en is overeenkomstig het EG-Verdrag rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Fiche 5: Verordening Uniform Visummodel

Titel:

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel.

Datum Raadsdocument: 12 oktober 2001

nr. Raadsdocument: 12730/01

nr. Commissiedocument: COM (2001)577 def.

Eerstverantwoordelijke ministerie: BZ i.o.m. JUST

Behandelingstraject in Brussel:

Behandeling in Raadswerkgroep Visum en Technisch Comité, waarna bespreking in Coreper en vervolgens vaststelling door de Raad.

Consequenties voor EG-begroting in Euro (per jaar): Geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Bij dit voorstel wordt het voorstel van de Commissie tot wijziging van Verordening nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel van 23 maart 2001 gewijzigd;¹ tevens bevat het een geconsolideerde versie van alle aan te brengen wijzigingen. Voorts wordt in het voorstel rekening gehouden met de wensen die de lidstaten tijdens het onderhandelingsproces in de Raad te kennen hebben gegeven. Vorenbedoeld voorstel is een nadere uitwerking van maatregelen die reeds waren genomen op dit terrein, als gevolg van het inwerkingtreden van het Verdrag van Amsterdam en de integratie van het Schengen-acquis in het kader van dat Verdrag. Na de terroristische aanslagen in de Verenigde Staten heeft zowel de JBZ-Raad van 20 september 2001 als de Europese Raad van 21 september 2001 erop gewezen dat de EU onmiddellijk maatregelen moet nemen. Met dit voorstel wil de Commissie concrete maatregelen treffen, met het oog waarop zij voorstelt het comité inzake het uniforme visummodel de bevoegdheid te geven technische maatregelen te nemen inzake:

- 1) de integratie van een volgens hoge veiligheidsnormen vervaardigde foto teneinde een duidelijker verband tot stand te brengen tussen houder en visum, en
- 2) de mogelijkheid om de kleuren van het visum te veranderen indien dit om vervalsingen te verhinderen dringend noodzakelijk is.

De bevoegdheid om het voorstel in technisch opzicht uit te voeren, zal worden toegewezen aan de Commissie, die zal worden bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel in het leven geroepen comité, en wel in overeenstemming met de in artikel 5 van Besluit 1999/486/EG vastgestelde procedure en overeenkomstig artikel 7 van dat besluit.

Rechtsbasis van het voorstel:

Artikel 62, lid 2, onder b), punt iii van het EG-Verdrag

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief. De verordening beoogt een volledige harmonisatie van de lay-out van Europese documenten en van hun veiligheidskenmerken. Er wordt de lidstaten dan ook geen ruimte voor discretionaire beslissingen gelaten.

Nederlandse belangen:

D.m.v. een geharmoniseerd model wordt namaak en misbruik zo veel mogelijk verhindert en wordt herkenning door de daartoe bevoegde autoriteiten vergemakkelijkt.

¹ COM(01)157, kamerstuk 22 112/197 dd. 22-05-01.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

De Verordening is verbindend in al haar onderdelen en is overeenkomstig het EG-Verdrag rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: Raadpleging EP conform artikel 67 EG-Verdrag

Fiche 6: Witboek Europees vervoersbeleid

Titel:

Witboek: Het Europees Vervoersbeleid tot het jaar 2010: tijd om te kiezen.

Datum Raadsdocument: 17 september 2001

nr. Raadsdocument: 11932/01

nr. Commissiedocument: COM (2001) 370

Eerstverantwoordelijke ministerie: V&W i.o.m. VROM, FIN, BZ

Behandelingstraject in Brussel:

Bespreking van een resolutie over het Witboek zal voorliggen in de Transport Raad van 6/7 december 2001. Voorbereiding resolutie vindt plaats in de Raadswerkgroep Vervoer, en is eind oktober gestart.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

Nog onbekend, afhankelijk van de voorstellen die op basis van dit Witboek worden aangenomen.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Dit Witboek is een herziening van het Witboek gemeenschappelijk vervoersbeleid uit 1992. Het accent in het toenmalige Witboek lag op verdere liberalisering van de vervoersmarkt. Met dit Witboek tracht de Commissie antwoorden te geven op 3 door haar gedefinieerde problemen: ongelijke groei tussen de verschillende modaliteiten, congestie en de schadelijke effecten van vervoer voor het milieu en gezondheid. Centraal in het Witboek staat de doelstelling van de *modal split* (verhouding tussen de modaliteiten) in 2010 op het niveau van 1998 moeten terugbrengen, hetgeen betekent dat er een verschuiving dient plaats te vinden van het wegvervoer naar binnenvaart, zeescheepvaart en spoor. De Commissie stelt dat met de 60 maatregelen die het Witboek bevat de groei van de economie en transport worden ontkoppeld, zonder dat er concessies behoeven te worden gedaan aan de mobiliteit van mensen en goederen.

Maatregelen die in het Witboek worden voorgesteld hebben betrekking op o.a.:

- wegvervoer (harmonisatie accijns brandstof voor vrachtwagens, harmonisatie van boetes en controles),
- spoorvervoer (nieuw spoorpakket in 2001 met ook aandacht voor personenvervoer);
- zeescheepvaart (creëren van «sea motorways» en versterking maritieme veiligheid);
- binnenvaart (binnenvaartpakket in 2003);
- luchtvaart (*single European sky*);
- intermodaal (nieuw steunprogramma Marco Polo),
- TEN's (Trans Europese Netwerken; verhoging max. bijdrage naar 20%, aanvulling prioritaire projecten met oa. Galileo),
- verkeersveiligheid (doelstelling tot reductie aantal verkeersdoden met 50%),
- prijsbeleid («modern framework» voor heffing op infrastructuurgebruik),
- gebruikers (o.a. actieprogramma verkeersveiligheid 2002–2010).
- stedelijk vervoer (uitwisseling *good practices*),
- onderzoek (aandacht voor intelligente vervoerssystemen in onderzoeksprogramma's);
- internationaal (versterking van de positie van de Commissie in ICAO en IMO).

Rechtsbasis van het voorstel: N.v.t.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Nog niet te bepalen; afhankelijk van de voorstellen die op basis van dit Witboek worden gedaan.

Nederlandse belangen:

Nederland heeft er belang bij dat de uitgangspunten en voorstellen in het Witboek zo veel mogelijk aansluiten bij de uitgangspunten van nationale beleidsnota's als het NVVP en NMP4.

Tijdens de informele milieu- en transportraad in Leuven van 14/15 september jl. stond het Witboek centraal. Tijdens deze bijeenkomst is door Nederland een eerste reactie gegeven op de centrale doelstelling in het Witboek om de verhouding tussen de modaliteiten te verschuiven van het wegvervoer naar andere modaliteiten. Nederland staat kritisch tegenover deze *modal shift* doelstelling van de Commissie omdat dit geen garantie biedt op een duurzaam vervoerssysteem. Het Nederlands beleid is er vooral gericht op het sturen op effecten van mobiliteit, met het oog op de geldende milieudoelen, zonder kwantitatieve doelen voor de *modal split*. Het Witboek bevat een groot aantal maatregelen om o.a. aan deze doelstelling inhoud te geven.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG): N.v.t.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: In dit stadium geen, het betreft een Witboek.